

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117200735
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8117200735.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: P. U., A.. XX.XX.XXXX, W. B. XX, XXX XX F., proti žalovanému: POHOTOVOŠŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 19.10.2018, č. k. 14Csp/9/2017-88, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok.
- II. Nepriznáva sa stranám sporu náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:

„I. žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 18.07.2014,

II. žalobkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a a žalovaný n e m á nárok na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 551 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 2 písm. j) a y) a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

3. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že žalovaný poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.07.2014 žalobkyni bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 600 eur s tým, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom predstavujú sumu 450 eur, teda žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 1.050 eur v lehote do 20.05.2015. V totožný deň strany sporu uzavreli taktiež dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov o výške 105 eur mesačne. Konštatoval, že aj keď súdu nebola predložená dohoda o splátkach, z korešpondencie žalovaného nepochybne vyplýva, že žalobkyňa sa zaviazala splatiť úver v 10. pravidelných mesačných splátkach po 105 eur, vždy k 20. kalendárnemu dňu v mesiaci. Z potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne spoločnosti I. S. X., s.r.o., F. zistil, že žalobkyni boli vykonávané zrážky zo mzdy. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.07.2014 vyplýva, že žalobkyňa sa na základe tejto zmluvy zaviazala zaplatiť aj administratívny poplatok, ktorý bol súdmi nespočetne-krát vyhlásený za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo zmluvy, ani z pripojených listín nevyplýva, aby informácia o predpokladoch použitých pre výpočet RPMN bola uvedená jednoznačne a konkrétne v numerickom vyjadrení tak, aby bolo nepochybné, že sa jedná o predpoklady, ktoré sa vzťahujú práve na túto zmluvu. V zmluve je uvedená výška priemernej RPMN 45,2 %, avšak táto nie je uvedená správne, keďže sa jedná o zmluvu so zabezpečením, o čom nepochybne

svedčí dojednanie zrážok zo mzdy, resp. zo všeobecných obchodných podmienok vyplýva aj možnosť uplatnenia zmluvnej pokuty, čo sú nepochybne zabezpečovacie inštitúty a priemerná RPMN mala byť správne uvedená vo výške 39,46 %, teda je nepochybné, že je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dospel k záveru, že uvedené skutočnosti majú ten dôsledok, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa môže vzťahovať iba na istinu úveru, a teda dohoda, ktorá sa nevzťahuje iba na istinu úveru, je v rozpore so zákonom (§ 39 OZ), keďže zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku, a preto súd žalobe vyhovel a určil, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) CSP, keďže žalovaný nemá právo použiť vo vzťahu k žalobkyni takúto dohodu, ktorá nezabezpečuje iba istinu úveru, ale aj všetky ďalšie nároky žalovaného tak, ako to vyplýva z dohody o zrážkach zo mzdy. Dodal, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem na takomto určení, keďže žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy, ktoré aj vykonával.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 a § 261 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vychádzal zo záveru, že úspešnej žalobkyni, podľa obsahu spisu, žiadne trovy konania nevznikli a neúspešný žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci. Namietal naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom určení, ktorý nebol zo strany žalobkyne preukázaný. Žalobkyňa nepreukázala, z akého osobitného predpisu vyplýva právo domáhať sa určenia zdržať sa zrážok zo mzdy ako aj právo požadovať zaplatenie plnenie nad istiny. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá platne v zmysle § 551 občianskeho zákonníka. Splňa všetky všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch podľa § 34 a nasl. OZ. Dohoda o zrážkach zo mzdy je jedným zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje splnenie pohľadávky. Predstavuje samostatný dokument v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa, v prípade ktorého zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia pohľadávky (ak je dohoda uzavretá vo forme osobitnej listiny). Vzhľadom k tomu, že zákonodarca zakázal použitie jedného zabezpečovacieho prostriedku v spotrebiteľských zmluvách a o ostatných mlčí, výkladom a contrario žalovaný dospel k záveru, že ostatné zabezpečovacie prostriedky sú povolené. Uvedený záver platí aj v prípade zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Príslušné ustanovenia smernice 2008/48/E o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, ktoré boli transponované do vnútroštátneho právneho poriadku (najmä zákona o spotrebiteľských úveroch), výslovne pripúšťajú zabezpečenie spotrebiteľských úverov.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá považovala rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne a správne a preto ho navrhla potvrdiť.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

9. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

10. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 18.07.2014 uzatvorená Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXX

s dohodnutými zrážkami vo výške 105 eur mesačne, za účelom zabezpečenia pohľadávok veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, uzatvorenej medzi stranami sporu rovnako dňa 18.07.2014. V zmysle zmluvy o úvere bola žalobkyni poskytnutá čiastka úveru 600 eur, ktorý sa zaviazala vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľského úveru spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 450 eur. Celkové náklady spotrebiteľa predstavuje úrok vo výške 23,22 % ročne, teda sumu 116,10 eura a administratívne náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 333,90 eura. Zo zmluvy zároveň vyplýva ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 95,72 % a priemerná RPMN vo výške 45,02 %.

11. Podľa bodu 9 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru tvoriacich súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, za účelom zabezpečenia pohľadávok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ so súhlasom dlžníka požaduje poskytnutie zabezpečenia výlučne vo forme dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov a/alebo ručenie a/alebo zmluvnej pokuty.

12. Na základe predmetnej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) zamestnávateľ žalobkyne spoločnosť I. vykonával zrážky zo mzdy.

13. Odvolací súd považuje za dôležité uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka, avšak len v prípade, ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymoženia nezákonného, či inak nečestného plnenia. Ak však existuje čo i len hrozba vymoženia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Takáto hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické, až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje.

14. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Častou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.07.2014 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, ide o tzv. štandardnú, formulárovú zmluvu. Žalovaný má v predmete svojej činnosti poskytovať úverov a v priebehu konania nebolo žalovaným preukázané, aby úver poskytol žalobkyni za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti žalobkyne. Žalovaný nepreukázal, že úver bol žalobkyni poskytnutý za účelom výkonu jej zamestnania

15. Zároveň v konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.07.2014 predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v rámci ktorých žalobkyňa vystupuje v postavení spotrebiteľa. Z obsahu spisu, ako aj z výsluchu žalobkyne na pojednávaní vyplýva, že žalobkyňa obsah Dohody o zrážkach zo mzdy, ako ani samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemohla ovplyvniť. Evidentne ide o formulár zmluvy.

16. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov hoci uzatvorená na samostatnom tlačive má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je právne bezvýznamné, či takáto dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobkyne k uzavretej zmluve o úvere, o uzavretie ktorého len mala záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačive. Toto tlačivo malo typový formulárový charakter, ktorý žalobkyňa nemohla ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobkyni ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvyhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a žalovaný ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania.

17. Žalobkyni boli jej zamestnávateľom vykonávané zrážky zo mzdy (č.l. 16 spisu). V súčasnosti po vydanom neodkladnom opatrení (č.l. 20 spisu) jej už zrážky vykonávané nie sú. V konečnom dôsledku postup žalovaného pri uzatváraní Dohôd o zrážkach zo mzdy pri poskytovaní spotrebiteľských úverov je odvolaciemu súdu známy aj z jeho rozhodovacej praxe, z ktorej vyplýva, že tieto dohody sú spotrebiteľmi podpisované bez akéhokoľvek poučenia a bez možnosti ovplyvniť alebo odmietnuť túto dohodu podpísať.

18. Je potrebné si uvedomiť, že žalobkyňa sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom reprezentovaným príjmom dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikatelia. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa, navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

19. V zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa žalobkyňa zaviazala zaplatiť úrok vo výške 23,22 % ročne (116,10 eura) a administratívny poplatok vo výške 333,90 eura. Dojednanie o administratívnom poplatku je vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide a takto neúmerne vysoký poplatok bez bližšej špecifikácie jeho výšky a účelnosti je v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa ako spotrebiteľ nebola s jeho podstatou oboznámená, poplatok nie je náležite špecifikovaný a viaže sa na bližšie neurčené náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podstatou administratívneho poplatku je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané.

20. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Dojednanie o administratívnom poplatku je tiež vágnym ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi tohto konania ako dodávateľom a spotrebiteľom, navyše judikovanú právoplatnými rozhodnutiami súdov, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/14/2017 zo dňa 06.04.2017, 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, 6Co/164/2016 zo dňa 25.07.2017, 6Co/36/2017 zo dňa 22.02.2018, 7Co/151/2016 zo dňa 27.02.2017, 7Co/222/2016 zo dňa 24.04.2017, 20Co/44/2016 zo dňa 30.03.2017, ktoré sú žalovanému známe.

21. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad.

22. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie smernice 93/13/EHS jej užitočného účinku.

23. Na zdôraznenie správnosti tohto záveru odvolací súd poukazuje na znenie písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C-30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o.: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok

z dlžnikovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžnikovej mzdy.“

24. Nič nebráni judikovať klauzulu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona, akou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok (Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí; (čl.4 smernice Rady 93/13 ES o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách).

25. Zmluvná podmienka môže byť posúdená ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj vtedy, ak vychádza z dispozitívnej normy a odkláňa sa v neprospech spotrebiteľa, keď v súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami umožňuje vymôcť plnenia, na ktoré veriteľ nemá nárok, ako je tomu aj v predmetnom prípade (V tejto súvislosti treba uviesť, že na účely určenia, či je zmluvná podmienka vylúčená z pôsobnosti smernice 93/13, je úlohou vnútroštátneho súdu, aby overil, či táto podmienka odráža ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré platia medzi zmluvnými stranami bez ohľadu na ich voľbu alebo ustanovenia, ktoré sa uplatnia automaticky, to znamená v prípade, ak neexistujú odlišné ustanovenia, ktoré si zmluvné strany v tomto ohľade dohodli (pozri v tomto zmysle rozsudok RWE Vertrieb, EU:C:2013:180, bod 26). So zreteľom na predchádzajúce úvahy treba na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 1 ods. 2 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluvná podmienka obsiahnutá v zmluve, ktorú uzavrel predajca alebo dodávateľ so spotrebiteľom, je vylúčená z pôsobnosti tejto smernice len vtedy, ak uvedená zmluvná podmienka odráža obsah záväzného zákonného alebo regulačného ustanovenia, čo overiť prináleží vnútroštátnemu súdu; bod 79., 80. rozsudku SD C-34/13 Monika Kušionová proti SMART Capital a.s.).

26. Predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavuje nástroj na zinkasovanie neprimeraného plnenia.

27. Jedným z podstatných odvolacích argumentov žalovaného bol nedostatok naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c) CSP. K preukázaniu naliehavého právneho záujmu odvolací súd poukazuje na to, že podanou žalobou sa v zmysle pripustenej zmeny (č.l. 77 spisu) žalobca nedomáhal určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, ale povinnosti zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle ust. § 137 písm. a) CSP, preto v takýchto prípadoch nie je povinnosť zo zákona skúmať naliehavý právny záujem, ako požadoval žalovaný.

28. V zmysle judikatúry súdov vrátane európskeho súdu nie je nevyhnutné, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku zo dňa 19.02.1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.06.2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

29. Vecne správny výrok o zdržaní sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zodpovedá vecne správny výrok o nároku na náhradu trov konania. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto jej v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP patrí nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, avšak žiadne trovy jej nevznikli.

30. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1a 2 CSP).

31. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľne trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17

základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP po priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie vo výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).